

Mary Rodwell interjú

Gyermekeink részben földönkívüli lélek-eredetű, új generációja.

A videó rövidlinkje: <http://youtu.be/CtNoxrxYhyM>

Ezt az interjút földönkívüli lélekeredetű társainknak ajánlom, akik velem együtt úgy érzik, nem idevalósiak és nem találják a helyüket a világban. Ti feltétlenül olvassátok végig ezt az interjút, a magyar részben sokkal több minden van, mint az angolban.

Az interjúba, mely 88. blogposztunk, számos, igen terjedelmesre sikerült [Megjegyzést] írtunk, ezek nem szükségszerűek az interjú megértéséhez (viszont céljuk kitágítani a látásmódot), így ha zavaróan kivesznek téged az interjú menetéből vagy túl sok gondolatot ébresztenek, akkor elolvashatod őket utólag is, a [kapcsos zárójeleket] keresve könnyen megtalálod őket.

Az interjú során sajnos csak Mary hangja került felvételre. A kérdések kékszínűek, dőlt betűsek, illetve középre igazítottak, a nagy méretű [Megjegyzések] sorbehúzottak, így könnyen tudsz navigálni a szekciók között.

Ha semmit, akkor a cikk végén szereplő "Mi a legfontosabb üzeneted számunkra?" c. részt mindenképp olvassátok el.

Minőségellenőrző cinikusok és médiamosott, "ufóhívó" fogalmakat leragadtan használók számára [ezen a PDF-linken olvasható 11 oldalnyi dia](#), Mary egy igen 2014 nyári előadásából ([első rész itt](#), [második rész itt](#)), melyek a spiriező-bullshit-től mentes, azaz hardcore, materialista-ateista tudomány követői, genetikusok megismételt és többszörösen előforduló kutatási eredményei, tehát ezekbe nem lehet belekötni. Sorry.

Mary-nek egyébként [még ez egy igen jó, angol nyelvű előadása](#), a korábbi Brit Exopolitikai expón. (mely most [szept. 26-28 ismét lesz](#), ha van lehetőséged, menj el és számolj be a magyaroknak róla).

Hello Mary, szeretettel üdvözöllek.

Hello Bálint! Nagyon szépen köszönöm a meghívást!

Köszönöm, hogy itt vagy most közöttünk. Kérlek mondj el néhány dolgot magadról azoknak, akik még nem ismerik a neved.

A nevem Mary Rodwell és Ausztráliában élek. Én vagyok az igazgatója az ACERN névre hallgató szervezetnek (Australian Close Encouter Resource Network – Ausztrál Közeli Találkozások **Menedék** Hálózat), amit 1997-ben hoztam létre. Ezt a szervezetet azért alapítottam meg, mert sok ember keresett fel olyan tapasztalatokkal, melyekről azt állították, hogy földönkívüliekkel történő találkozások, vagy hogy érzésük szerint úrhajókra vitték fel őket. És nem csak arról van szó, hogy interakcióba kerültek földönkívüli

lényekkel, hanem arról is, hogy ez a kapcsolat az életükben többféle módon is **jelentős mértékű változásokat** idézett elő.

Előéletemről annyit érdemes tudni, hogy ápolóként egy szülészetben dolgoztam. 25 évvel ezelőtt lettem tanácsadó és az évek során megtanultam a hipnózist, ami különösen hasznosnak bizonyult ebben a munkakörben.

Ha az emberi érzelmek oldaláról nézzük, akkor a földönkívüli élményként jelentkező, regressziós hipnózis során megélt tapasztalatok akár emberek közötti kapcsolatból, akár más valóságok megtapasztalásából származnak, attól még maguk **az érzelmek ugyanazok maradnak**. A félelem valamitől, ami ezen a bolygón történik vagy a félelem olyan valamitől, ami egy űrhajón történik, egy és ugyanaz a félelem marad. Az ismeretlentől való félelem érzése is pontosan ugyanolyan. Ezenkívül vannak más, emberként átélt érzelmeink is, melyek hasonlóképpen jelentkeznek ilyesfajta élmények megtapasztalásakor.

Ez az a szellemi háttér, ahonnan én érkezem és mióta szerepvállalásom kezdetét vette az ausztráliai ACERN életében, **világszerte több mint 2000 személy** vette fel velem a kapcsolatot.

A lenyűgöző ebben az, hogy nem egyszerűen csak az észleléseikről és az ehhez hasonló élményeikről számolnak be nekem. Nem csak olyanokat mondanak, hogy például „felvittek egy űrhajóra, lehet, hogy a családom tette”, vagy hogy „reggel felkeltem és mindenféle furcsa jeleket találtam a testemen”. Ezekről az esetekről állítjuk általában, hogy földönkívüli találkozások, vagy „elrablások”. Ez utóbbiban nem minden ember hisz, így aztán én is csak vonakodva használom itt ezt a szót, mert ez olyasvalamire utalhat, ami az ember szabad akarata ellenére történik meg.

Tehát nem csak ilyenekről számolnak be nekem, hanem arról is, hogy **ők ettől az élménytől megváltoztak**. Az efféle találkozások **személyiségátformáló hatását** nagyon érdekesnek találom, mert annak tükrében, amit megtudtam és amit megértettem, hogy azoknak az egyéneknek, akik áttestek ilyen tapasztalásokon, **még a gyermekeik is rendkívül tudatosak lettek**.

Gyakran beszélnek nekem teljesen éber tudatállapotban arról, hogy egy űrhajón voltak, és azt is mondják, hogy azok a lények a hajón nem tűntek számukra idegennek, hanem sokkal inkább azt érezték, **mintha a [léleknemzetség-] családjukból lettek volna**

[A léleknemzetség szóval utalunk dr. Ceizel Beatrix Csillagnemzetségek című kiváló, tapasztalása szerint 7. (igen magas) dimenzióból „lecsatornázott” (channelingezett) könyvére, mely bár elég ezoterikusan van megírva, a tényeket szemlélve úgy tűnik, valóban igaz: Alex Collier tőlük jóval korábban, és Tolec jóval utánuk, mindketten a magyaroktól teljesen függetlenül, ugyanúgy írták le az egykori galaktikus háborút és a fajok szembenállását, ahogyan Ceizelék.

A léleknemzetség-családot kevesebb betűvel kifejezve hívhatjuk egyszerűen, Mary szavával élve, **csillagcsaládnak**.

Magyarul szépen lehet kifejezni, hogy van egy földi és egy nem földi családunk: van az itt-honi családunk és az Ott-honi családunk.

Ez a bekezdés most sokaknak bekavarhat - de az interjút egyáltalán nem zavarja meg – azoknak, akik nincsenek teljesen tisztában Alfred Webre Az Omniverzum Dimenzionális Ökológiája c. könyvének üzenetével, mely integrálja az exopolitika, a spiritualitás és Michael Newton tudományos felfedezéseit. Ide vonatkozóan tudjuk, hogy két nemföldi családunk is van: az exopolitikai dimenziókban, például egy másik fajnál, ahol magasabb szinten mint a földi három dimenzió, tehát éterikusabb testben vagyunk, vagyis ahova nem emberként vagyunk inkarnálódva egy magasabb rezgésszintű testbe, és van a spirituális dimenzió, ami kívül van a multiverzumon, ahol eldöntjük, hogy inkarnációink sorozatában, melyek egy nagy közös céllal történnek, mikor egy földi emberi, mikor egy másik bolygóbeli lény testébe inkarnálódjuk, mikor egy 3D-s, mikor egy másik rezgészintre, és abban a spirituális dimenzióban, amiről Michael Newton szerzett ismereteket, van egy lélekfürtünk/lélekcsaládunk, akikkel többnyire ilyen-olyan szerepleosztásban, de egyszerre, egy helyre inkarnálódunk.

Talán segít az a hasonlat, hogy van a színházban a színpad mögötti rész, ahol átnézzük a forgatókönyvet mi a szereplők, aztán a speciális színpad galériás (rezgésszintek) és mikor milyen rezgésszintbe, mikor milyen ruhába – süssüjelmez vagy emberjelmez – inkarnálódunk.

Mindezt most azért írtuk ide, hogy **van a földi, az itt-honi családunk, van az égi családunk és van a harmadik, az ott-honi, odaát való családunk**, a színpad mögött, a spirituális dimenziókban, tehát két nemföldi családunk is van. Itt meg aztán lehet játszani a szavakkal, hogy a „mennyei” szó alatt, ami eredetileg a csillagos eget jelenti, szó szerint a csillagos eget vesszük (exopolitika dimenzió) vagy a „menny”-országot, a „menny”-házát, a spirituális dimenziót, ez már mindegy, csak szavak játéka, de hogy egységesítsünk, használjunk kiegészítő magyarázatként egymás között „a földi családunk”, „az exopolitikai dimenzióbeli családunk” és „a spirituális dimenzióbeli családunk” kifejezéseket.

Megjegyzés vége].

Ez egy nagyon furcsa elgondolásnak tűnhet a közvélemény számára. A legtöbben általában úgy vélekednek erről, hogy ez egy ijesztő élmény és az emberek megijednek, amikor felkerülnek egy úrhajóra, és hogy ezek a lények szörnyűségek és akaratuk ellenére ragadták el őket. [Volt számos ilyen is, ezeknek az időszak az elmúlt 60 során már pár évtizede döntő többségében véget ért.]

Nekem viszont erről egészen más a véleményem. Nekem ugyanis a gyerekek mesélnek ezekről az élményeikről. Sokan közülük beszámoltak a szüleiknek is arról, hogy ezek a lények az ő családjuk. Úgy érezték, hogy **sokkal inkább az az ő valódi családjuk, mintsem a jelenlegi földi**, emberi családjuk. Ekkor kezdtem megérteni igazán azt a jelenséget, amit én csak **csillaggyermekek jelenségének** hívok [angolul: star children].

Hogyan tudom felismerni, hogy vajon a gyermekem vagy én is egy csillaggyermek vagyok-e

Nos tudod, ezért kapok annyi e-mailt a világ minden tájáról, mert az emberek csatlakoznak a kérdőíveimhez. Ezeket a kérdőíveket nem más hasonló kérdőívek alapján állítottam össze, hanem visszajelzések alapján, vagyis hogy nagyon sok ember számol be ugyanazokról a dolgokról, és **ugyanaz a mintázat jelenik meg** ezekben az élményekben és tapasztalatokban.

Ilyen csillaggyermek-jellegzetességek például, hogy:

- Sokkal jobban kötődnek a csillagokhoz, mint a Földhöz.

- Nagyon különbözőnek érzik magukat a többiektől.

- Néha nagyon különböznek például a saját testvéreiktől vagy a szüleiktől.

- Úgy érzik, hogy senki sem hasonlít igazán hozzájuk.

- Nehézségeik vannak továbbá a hagyományos vallásokkal, vagy azzal a módszerrel ahogy itt általában a spiritualitást értelmezni szokták. Az övék sokkal inkább egy **univerzálisabb spiritualitás**, amelyik sokkal közelebb áll hozzájuk.

- Olyan érzéseik is lehetnek, hogy nekik itt valami **elvégzendő feladatuk van**. Egyfajta küldetésük, vagy céljuk van, ha úgy jobban tetszik.

- Gyakran számolnak be arról, hogy nem érzik jól magukat a saját testükben, mert például túl nehéznek érzik azt. Nem igazán értik, hogy miért nem tudják otthonosan érezni magukat az emberi testükben.

- Sokuk nagyon erősen kötődik az élővilághoz, az állatokhoz vagy a növényekhez. Van például egy kislány, aki arról mesélt nekem, hogy képes kommunikálni az állatokkal, és azért van itt, hogy segítsen az embereknek megérteni a kapcsolatukat az élővilággal, minden élő dologgal, és hogy milyen fontosak valójában az állatok.

- Sokan ezen gyerekek közül nagyon szenvedélyesek és **elkötelezettek a bolygó iránt**, a bolygó élőrendszere iránt. Törődnek vele, és azt érzik, hogy nagyon-nagyon fontos lenne, hogy vigyázzunk rá és gondját viseljük. Nagyon szomorúak például, amikor látják, hogy mit tesz az emberiség a bolygóval.

- Egy másik dolog ami jellemző rájuk, hogy indíttatást éreznek arra, hogy **szokatlan szimbólumokat**, képeket vagy furcsa lényeket rajzoljanak, akik nem embernek tűnnek, mert például szokatlan arcuk van.

- Arról is mesélnek nekem, hogy olykor ösztönzést éreznek, hogy furcsa, idegen nyelven szólaljanak meg, amit nagyon otthonosnak és teljesen normálisnak éreznek. Nem tudják pontosan, hogy mi ez nyelv, de nagyon jó érzést kelt bennük azon a nyelven megszólalni.

- Aztán beszélnek nekem arról is, hogy olykor olyan mintha **folyamatosan figyelnék**, megfigyelnék őket. Éreznek maguk körül egyfajta jelenlétet a nem-fizikai tartományban, ami figyelni őket.

- Olyan is van, hogy alvás közben egy érintést érzékelnek, és ez gyakran valóban azt jelenti, hogy éppen meglátogatják őket, majd utólag arról számolnak be, hogy valamilyen jelenlétet érzékeltek a szobában.

- Előfordul, hogy érzékelnek **egyfajta kettős tudatosságot**, olyan mintha egy részük ember lenne, másik részük pedig nem. Sokszor megosztják a fizikai testüket, az emberi formájukat egy másik jelenléttel. Olyasmi ez, mint amikor egy médium transzállapotban behoz egy másik entitást és elkezdene beszélni általa – ehhez hasonló érzéseket élnek át ilyenkor.

- Néha érezhetik úgy, mintha két helyen lennének egyszerre, vagyis a bilokáció egy formájával szembesülnek.

- Aztán ott van az jelenség, amikor mintha egy másik entitás vagy jelenlét beszélne hozzájuk. Ez nem olyan, mintha magunkban beszélnénk, vagyis amikor halljuk saját magunkat és tudjuk, hogy ezek mi vagyunk. Hanem olyan, mintha egy másik tudat beszélne hozzánk és elmondana, elmagyarázna dolgokat, vagy valamilyen módon **pozitív iránymutatást adna**. Néhányan azt gondolják, hogy ezek magasabb szinten élő szellemi vezetők vagy lelkek [például a lelki vezetőnk, lásd Michael Newton – Lelkünk Útja]. Néhányan pedig

viszont azt élik meg, tudják azt, hogy ezek nem emberi entitások, hanem például magas kék színű lények, néha nem is feltétlenül emberi formával rendelkeznek.

[tehát a spirituális dimenziókból és az exopolitikai dimenziókból egyaránt származhatnak az ilyen lelkek, látogatások].

- Amit én megfigyeltem, hogy sokan ezen gyerekek közül holisztikus vagy **vegetáriánus étrendet** követnek. Nagyon odafigyelnek arra, hogy mit esznek és sokan közülük például abbahagyták bizonyos fajta ételek fogyasztását: főként a hús és más hasonlók fogyasztásától tartózkodnak.

- Néhányan közülük úgy hiszik, hogy különböző tárgyak vannak elhelyezve a testükben, amit ők **implantátumoknak** neveznek. Nem feltétlenül kell ezekre úgy gondolnunk, mintha ezek rossz dolgok lennének. Az egyik fiatal hölgy, aki csodálatos művészi rajzokat készít elmondta, hogy úgy érzi, van egy implantátum a karjában, ami segít számára átfordítani a kapott elképzeléseket rajz formájába egy papírlapra. Tehát ez **segítséget jelent neki**.

[és természetesen vannak nem pozitív implantátumok is, meg emberi eredetűek is, igen, de íme egy konkrét példa Mary eseteiből, és számos ilyen esete van, példaként a pozitív hatású implantátumokra].

- Aztán, arról is beszélnek, hogy gyermekeik vannak más helyeken például egy űrhajón, méghozzá hibrid gyermekek. Úgy tűnik, azt is tudják, hogy ez része az ő **földi megbízatásuknak**.

- Erős kötődést érezhetnek más bolygók vagy más helyek iránt.

Tehát nagyjából ezek azok az érzések, amik kísérhetik a tapasztalataikat.

Miben vagyunk különbözőek mi, csillaggyermek a többi emberhez képest fizikailag?

A másik dolog - amit én csak tudatosságnak hívok – hogy:

- Tudatában vannak a **gyógyító képességeiknek**. Sok kisgyermek már nagyon korai életkorban tisztában van azzal, hogy képes a gyógyításra. Körülbelül 7 vagy 8 kisgyerektől is hallottam, hogy amikor a szüleik szomorúak voltak, vagy rosszul érezték magukat, ők odamentek hozzájuk és pontosan tudták, hová tegyék a kis kezüket, érezték az energiát és aztán a szüleik jobban érezték magukat ettől. Tehát a részükről ez egy természetes megértése annak, hogyan is működnek a rezgések és maga a gyógyítás.

- Sokan látnak különböző színeket és aurákat az emberek körül, és ilyenkor olyanokat mondanak, hogy „látok egy lila színű felhőt körülöttem” vagy akár több színt is, szívárványszínekben. Az egyik kisfiú mondta nekem, hogy látja az energiákat a növények és állatok körül. Úgy látszik, ők képesek egy szélesebb spektrumát is érzékelni a látható színeknek az ultraviólától egészen az infravörösre, ami egészen lenyűgözően hangzik.

- Aztán ott van az a jelenség is, amit ők álomnak neveznek. Ezekről az álmokról én úgy gondolom, hogy nem teljesen álmok, abban az értelemben legalábbis nem, hogy mint a legtöbb normális álomnál történik, általában elfelejtjed őket miután megálmodtad. **Az ő álmaik viszont nagyon erőteljesek és sokszor évekig megmaradnak bennük** és emlékeznek rájuk. Ezekben az álmokban azt érezhetik, hogy fent vannak egy **űrhajón, ott tanulnak**, vagy megmutatnak nekik bizonyos dolgokat, esetleg orvosi vizsgálatokon eshetnek át.

Az én hipotézisem ezekkel kapcsolatban az, hogy ha ennyire erősen és ilyen sokáig emlékeznek ezekre a dolgokra, akkor azok **nagy valószínűséggel nem álmok**. Mert amikor ezek a lények jönnek és elvisznek téged, akkor egyfajta transzállapotba helyeznek, ami olyan érzetet kelt, mintha álom lenne. A különbség

azonban az, hogy erre emlékszel és előfordul, hogy visszaemlékezés formájában jelentkezik újra. Tehát annak, hogy ezt álomnak hiszed az az oka, hogy valójában transzállapotban vagy.

- A másik dolog, ami fontos ezzel kapcsolatban, hogy az alanyok úgy érzik, mintha **közöltek volna velük valamit az űrhajón**. Az egyik kisfiú, akinek világos emlékei vannak erről, elmondta, hogy arról tanult, hogyan használja az agyhullámain - ő így nevezte a tudatát -, hogy létrehozzon különböző dolgokat más, hozzá hasonló gyerekekkel közösen. Azt mondta nekem, hogy „néhány iskolatársammal itt vagyunk a hajón és éppen olyanokat tanulunk, hogy hogyan mozgassunk a tudatunkkal tárgyakat a levegőben” [telekinézis].

Arról is beszélt, hogy a tanulók közül nem mindenki ember. Azt kérdeztem, hogy érted ezt. Azt válaszolta, hogy a szemeik sokkal nagyobbak, és másmilyenek, különbözőek. Tudatában volt tehát annak, hogy **nem emberi gyerekek** is tanulnak ilyeneket.

[az átlagos tudatszintű embereknek még a másmilyen bőrszínű, azonos DNS-ű emberek és emberi gyerekek iránti tisztelettel is gondjuk szokott lenni bolygónkszerre, nemhogy a testében is (többnyire minimálisan) különböző, más földönkívüli fajból származó emberekkel és gyerekekkel, akik számos érzelemre nem vagy másképp képesek, mint amikre mi, és érzelmi beállítottságuk teljesen mást jelent a mi számunkra, mint nekik maguk között... Megjegyzés vége]

- Aztán azzal is tisztában vannak, hogy különböző emberek különböző energiákkal rendelkeznek és hogy ne bízzanak meg bizonyos emberekben, mert van egyfajta energiájuk, amit ők megéreznek.

- Ezek a gyerekek hiperérzékenyek, megérik például más emberek betegségét, vagy rosszkedvét vagy éppen boldogságát, és képesek felfogni, átvenni mások érzelmeit. Gyakran összekeverednek bennük ezek az energiák, illetve érzelmek és nem tudják megkülönböztetni, elválasztani őket a sajátjuktól. Tehát, ha mondjuk közel áll hozzájuk az édesanyjuk, akkor képesek felvenni az ő energiáit és érdekes módon, **meg kell tanulniuk megkülönböztetni őket**, vagyis azt, hogy ha anyu ideges, az nem feltétlenül jelenti azt, hogy nekik is idegesnek kell lenniük.

[Saját tapasztalatból javaslat ilyen esetekre, ami a Hellinger-féle családállításból is ismerős lehet egyeseknek, magunkban mondva szívből: „Ez a te érzésed, a te testedben a helye, ez nem az én érzésem, tisztelettel és szeretettel visszaadom ezt az érzést neked, mert ez hozzád tartozik” – nyilván ezt nem kell neki elmondani, a morfogenetikus mező és a lélek szintjén átmegy; lehet egyes szám harmadik személyben is elmondani, a kettőt együtt, és érdemes, ha az embernek van egyfajta kézzérítéles gyógyításban tapasztalata, amivel tud magára védelmet küldeni, ezt visszaküldeni.].

- Nagyon empátikusak lehetnek és közvetlenül tudnak kapcsolódni az érzelmekhez.

- Testen kívüli élményeik is lehetnek. Olyan érzéseik is vannak némelyiküknek, hogy [álmodásban, ebben a valójában transzállapotban] átmennek a falon, vagy ablakon, vagy hogy elviszik őket valahová. Amikor ilyen élményeik vannak, az nem mindig azt jelenti, hogy a fizikai testüket viszik el, mert **ez sokszor az asztráltestükkel történik**. [lásd Bob Dean történetét, ahol 5 perc alatt három hetet tartózkodott egy Androméda Űrhajón]

Ha azonban mégis a fizikai síkon történik mindez, akkor úgy érzékelhetik, mintha egy szilárd tárgyon át húznák keresztül őket. Azért érezhetik ezt, mert a testük ilyenkor manipulálva van egy másik frekvencián. Elvihatják őket például az **Otthonukba**, ahol a [magasabb szintű] családjuk él, és hatalmas érzelmek szabadulnak fel bennük, mikor utána elmondják nekem, hogy milyen is az ő Ott-honi világuk és családjuk. Nagyon erős érzelmeket élnek át ilyenkor.

Ilyen történet például azzal a 8-9 éves kisgyerekekkel, akinek a családja a mantid-ek közé tartozik, akik magas rovarszerű lények [imádkozósáska-szerű lények, tisztességes földi nevén angolul „mantis”, ebből származtatják a „mantid” szót, hasonlóan más lények esetén a „human” szóból a „humanoid”, azaz

„emberszerű” kifejezéshez]. A fiú csak Mantának hívja őket, mert kinézetre olyanok, mint a sáskák és körülbelül 270-280 cm magasak. Annak ellenére, hogy a kinézetük nagyon szokatlan és furcsa, sok ember áll nagyon szoros kapcsolatban velük, és vallják, hogy ők az igazi családjuk. Mert valójában az az ő **csillagcsaládjuk** és ez a 8-9 éves fiúcska is nagyon érzékenyült, mikor a mantid családjáról beszélt. Ez nagyon-nagyon furcsa a számunkra, de neki például teljesen természetes.

Mary, te osztod vajon azt a nézetet, miszerint a filmipar tudatalatti oktatással (subconscious education) készít fel minket a különböző földönkívüli fajok, exofenotípusok befogadására?

Én is úgy gondolom, hogy Hollywood adagolja a közvélemény számára a földönkívüliekről szóló információkat, különösen a sci-fi tematikájú filmek révén.

[Steven Greer-től ismerjük [azt az 1950-es évekbeli CIA-határozatot](#), melyben felhívják az amerikai filmipart a pszichológiai hadviselésre (psychological warfare), ami szerint vagy nevétségesíteni kell a földönkívülieket (Tapsi Hapsi Marslakója) vagy félelmetessé kell tenni őket (Függetlenség Napja c. film).]

Tudom például, hogy Steven Spielberg Harmadik Típusú Találkozások című filmjét szinte mindenhol a világon ismerik. Ennek a filmnek a története feltételezhetően egy valós eseményen alapul, amiről aztán megírtak és leforgattak egy mozifilmet Hollywoodban. Kimondottan ezzel a filmmel kapcsolatban él egyfajta közmegegyezés is, hogy ennek a története valóban megtörtént. Hiszek abban, hogy egy bizonyos módon Hollywood felkészít minket arra, hogy elkezdjük elfogadni a különböző lényeket és életformákat.

[Az interjú megértését nem befolyásoló megjegyzés: Ez valóban így van: a filmipar-tudomány-politika-média világán keresztül globális pszichológiai hadviselést, mely a titkos emberek közötti hálózatok révén valósul meg, úgy vívják már 60 éve (Roswell-i eset óta), hogy az igazságot nem tudják eltüntetni, csak eltorzítani. Ugyanakkor pedig felfogták, hogy elkerülhetetlen lesz idővel a kapcsolatfelvétel, így valamilyen szinten mégis csak fel kell készíteni az erre felkészítetlen lakosságokat (a Koránban és a Hindu szent iratokban nyíltan beszélnek az égből jött emberekről és űrhajóikról, a hinduknál például a vimana a szó az űrhajóikra, így ez a felkészítés főleg a minimum két évezred alatt ilyen téren elbutított nyugatiaknak szükséges), így **szubliminális oktatás** (subliminal education) címen a filmekben rejtve mégis hozzák azt, hogy vannak más lények, okosabbak mint mi, éreznek (persze az FBI-határozat miatt szigorúan csak negatív és emberellenes érzelmeket) és azt, hogy lelkük van, azt Hollywood még a földi emberek szintjén is meg van tiltva, hogy bemutassa, nemhogy földönkívülieknél: pedig ők is érző lelkek egy ilyen-olyan, ideiglenes bőrruhában, mint mi.]

Ami a rovarszerű lényeket illet, annak ellenére, hogy külsejük számunkra rendkívül furcsának és idegennek tűnhet, világszerte nagyon sok ember látja őket és számol be arról, hogy ők egy nagyon ősi és nagyon bölcs faj, akik mesterei a genetikának, és én is ezt gondolom róluk.

[Általában megfigyelhető ez, hogy odafönt már a biológiai és rezgésalapú genetika az a nagy tudomány, amiben mindenki kiemelkedően jeleskedik, nem véletlenül fontos ez egyes földi vallások számára is].

Az előbb említett kisfiú például **egyáltalán nem érzett félelmet velük kapcsolatban** és ami igazán lenyűgöző, hogy van egy úriember Angliában, akivel magam is beszéltem, és aki **szinte pontosan ugyanezt állította róluk**. Ő is a családjaként említette nekem a mantid lényeket. Simon Parkes-nak hívják, városi tanácsosként dolgozik [az Egyesült Királyságban], és bevallotta nekem, hogy milyen érzéseket táplál a

mantidek iránt. Azt mondta, hogy sokkal inkább a családjának tekint őket [mint földi családját]. Néhány dolog, amit a kisfiútól hallottam ezekről a lényekről, például a hang, amit kiadnak magukból [sáskaszerű krakkogás, furcsának hangzik, de számára mégsem félelmetes], vagy az az érzés, hogy nagyon erősen kötődik hozzájuk, mind-mind megegyezett azzal, amit Simontól hallottam. Ez teljesen lenyűgözött.

Van egy másik kislány, aki 7 éves, és ő is beszélt a mantidekről, sőt utánozni is tudta azt a furesza klikkelő hangot, amit kiadnak magukból, ő is ismerte tehát ezeket a lényeket. De **világszerte nagyon sok helyről kapok beszámolókat** arról, hogy különböző intelligenciák látogatnak minket, és **ez adja a valódi hitelességét mindannak, amit a könyvemben leírok.**

Milyen információkra tettél szert a különböző földönkívüli fajokról, az exofenotípusokról?

Igen, itt van ez a dolog a szürkéekkel. Mindenki azt gondolja, vagy hiszi róluk, hogy ők az egyedüli faj, akik látogatják a bolygónkat és hogy ők mind egyetlen fajt alkotnak. Egy hölgy elmondta nekem, hogy **165 féle szürke fajról tud.**

Ez pont ahhoz hasonlatos, mintha kiemelnénk egy embert a Föld bolygóról és aztán azt mondanánk a galaktikus közösségnek, hogy nézzétek, az összes ember így néz ki. Mindenki láthatja, hogy ez teljes képtelenség.

Nagyon sok különböző formája van a szürkéeknek, néhányuk nyilvánvalóan sokkal tudatosabb, mint mások, és persze mind más és más napirend, agenda szerint tevékenykednek.

Léteznek aztán magas, kék lények, igen, ebben igazad van. Aztán vannak energialények, fénylények, illetve nagyon sokféle formájú humanoidok, akik különböző csillagrendszerekből érkeznek hozzánk.

Én például ráakadtam valamiféle növényi típusú lényekre is, az egyik fiatal lány például rajzolt ilyen fajta alakokat. [vesd össze A Galaxis Őrzői c. vígjáték filmben ábrázolt fa-szerű lényel).

Valójában léteznek kristályos lények is, egyfajta szilikon kristályos intelligenciák. [Ezekről beszámolt már más is; ezek a lények közönséges sziklának néznek ki, de nagyon intelligensek és képesek kiprojektálni bármilyen alakot].

Hogy őszinte legyek, legalább annyiféle formával találkozhatunk, ahány különböző emberi egyed létezik. Ha mindezekre összességében tekintünk, és összehasonlítjuk azzal, hogy sokak szerint egy faj (mondjuk a magas fehérek) „talán” látogatják a bolygót, akkor ehhez képest azt láthatjuk, hogy itt egy egész sokaságról beszélhetünk. Abból, amire én emlékszem, és amit a visszavonult (nyugdíjas) főtörzsőrmester parancsnok Robert Dean [Bob Dean] - aki mostanra már a 80-as éveiben jár - elmondott, hogy amit ő látott a kozmikus kapcsolatokról szóló akkori, szigorúan titkos [NATO-]jiratokban, vagyis amiről a katonaságnak tudomása van, abban azt hiszem kb. 57 különböző fajt említenek. Én azt gondolom, hogy ennél valószínűleg **sokkal-sokkal több létezik.**

Szóval alaposan ki kell tágítanunk a horizontunkat.

Maga a kozmosz hatalmas, benne sok-sok életformával, és olyan bolygókkal, amelyek életnek adhatnak otthont. Túl kell jutnunk végre azon a képtelen állásponton, hogy „esetleg” létezhet néhány faj, akik „talán” képesek arra, hogy eljussanak hozzánk.

Én azt gondolom, hogy egy egész mátrixa létezhet ezeknek a fajoknak és nem csak fizikai értelemben véve, hanem interdimenzionálisan is. [az exopolitika dimenzió más rezgésein: vannak olyan fajok, akik tudnak dimenziók között átjárni testükkel vagy úrhajóikkal: minél magasabb szinten járunk a dimenzionális ranglétrán, ez annál inkább magától értetődő jellemzőjük].

Az a tapasztalatom juttatott el engem ehhez a következtetéshez, hogy nagyon sokan érzik, hogy ők valójában **csillaggyermek, akik éltek már más bolygókon is**. Néha emlékeznek Földön eltöltött életeikre, vagy más bolygókon leélt életeikre, sőt néhányuk még **emberi formába való inkarnálódásuk előttről is őriz emlékeket**. Ez pedig egyre többször és többször előkerül.

Olyan esetekre gondolok itt, amikor valaki azt mondja nekem, Mary, képzeld, emlékszem arra a pillanatra, mielőtt éppen beléptem volna az édesanyám testébe, vagyis a magzatba, és el tudtam mondani olyan dolgokat is a szüleimnek, amelyek a születésem előtt történtek meg. Ők meg persze azt kérdezték, honnan tudom én ezeket. És akkor ezek az emberek olyasmikről számolnak be, hogy **látták magukat, mint egy kék vagy valamilyen más színű fénylabdát**, vagy fénygömböt [ezeket szoktuk fotókon látni fehér labdaként, orb-nak hívjuk ezeket, egyszerűen csak lelkekről van szó], és ebben a formában figyelték a családot, és hogy mik történtek a családtagjaikkal, majd aztán végül fizikailag is megszülettek közülük. És ezt már számos alkalommal hallottam.

Tehát visszatérve a csillaggyermekre, ők rendelkeznek ezzel a csodálatos tudatossággal, és körülbelül a 2000-es évtől kezdődően egyre nagyobb számban érkeznek ilyen gyermekek. Ahogyan egy másik csillagmagtól hallottam, vannak közülük, akik már teljes tudatossággal születnek. Vagyis pontosan tudják magukról, hogy kicsodák is ők, egyszerűen teljes mértékben tisztában vannak ezzel és emlékeznek minderre.

[Itt különbséget tennénk a spirituális megvilágosodás tiszta tudatossága vagy teljes tudatossága, amiről a ma élő nagy avatárok, Eckhart Tolle vagy az advaita vedanta tanítók, Gangaji, Mooji, Adyashanti beszél és a Mary által használt kifejezés között, melyre Rebecca Hardcastle könyvcíméből kölcsönözve inkább az „**exotudatosság**” szót használnánk: valójában ezek az exotudatos emberek és gyerekek, akik tudják, hogy odakifőnről, egy másik családból (is) származnak és jellemző rájuk aközül a számos jellemző közül néhány vagy sok (nem szükségszerűen mind), amiket a cikk elején gondolatjelekkel felsoroltunk].

Ahogy az előbb említettem, **a csillaggyermek érkezése különösen a 2000-es évet követően kezdődött erőteljesebb ütemben. Mi úgy hívjuk őket, hogy „Homo Noeticus”,** és ezt a kifejezést az újfajta embertípus megjelölésére használjuk. Én magam ettől függetlenül azt gondolom, hogy csillagmagok már ennél sokkal régebb óta születnek le hozzánk. [csak nem ilyen számosságban és nem ennyire éberen az emlékeiket illetően, plusz bizonyos, a Fényt szolgáló erőknek köszönhetően a Föld asztrális síkjából tisztítódnak ki azok az energetikai, magasabb dimenziójú fegyverek, korlátozó erők, mely elnyomni voltak hivatottak az emberek tudatát, lelkét (lásd Tolec, Cobra, Pleiadians)].

Miben vagyunk mi csillaggyermekek mások lelkileg, pszichésen?

Ezzel a fajta megértéssel rendelkeznek tehát. Sokan közülük tudatában vannak, hogy egyfajta dualisztikus valóságban élnek és hogy egyfajta **kettős tudatossággal** rendelkeznek. Ez azt jelenti, hogy egyik részük emberi, másik részük pedig nagyon erősen kötődik ahhoz a csillagcsaládhoz, ahonnan valójában származik. Néha aztán ez a két rész, vagyis **az emberi rész, amely érzelmekkel teli, és a földönkívüli rész, amely viszont az egész valóságára egy magasabb nézőpontból képes tekinteni**, konfliktusba kerül egymással. Ebből aztán hatalmas méretű zavar keletkezhet bennük, és gyakran ez okozza a legfőbb problémát földi életük során.

Mert valljuk be őszintén, **semmi olyan nincs ezen a bolygón, aminek értelme lenne a számukra.** Az a mód, ahogyan az emberek az életüket élik, ez a rendkívüli mértékben materialista társadalom, ahol az emberek nem törődnek másokkal vagy csak a saját hasznuk érdekli őket. Ez az egész hajtás, hogy anyagilag mennyit tudsz összekaparni magadnak mielőtt meghalsz... **Mindezek a dolgok semmit sem jelentenek a csillaggyermekek számára. Ők egyszerűen nem akarnak részesei lenni ennek.**

[Erre saját tapasztalatból többek között azt a megoldást tudjuk ajánlani, hogy úgy kell felfogni, hogy ki kell derítenünk az itteni feladatunkat, meg kell azt csinálnunk és törekedni kell az aranyközépút megtalálására, és nem baj, hogy ha nem találjuk meg: nekünk a megtalálás: az maga a keresés folyamatában való kitartás, szorgalom és állhatatosság, a fel nem adás, a Fény (Tiszta Tudatosság) szolgálatának szolgálata, mert szabad akaratum és lélekhivatásunk is ezáltal bontakozhat ki: a szabad akarat útja nem az önjáró szabad akarat, hanem a lélekküldetésünk sokszávos autópályájában a megfelelő sávban a megfelelő járművel és módon való haladás, a szolgálat (service-to-other) és az ezen a bolygón sajnos szükséges önérdék (service-to-self) szolgálata közötti egyensúly megtalálása, ahogyan ezt egyébként az Andromédabeliek is javasolták Alex Collier-en és Tolec-en keresztül.

Hogy hogyan derítsük ki a feladatunkat: a fényt kell szolgálni a lelkünkben, amihez számos széles sugárút vezet, ima, meditáció, bizonyos energetikai gyógyító módszer, előző életes utaztatás e módszer segítségével vagy egyelőre sajnos csak külföldön egy Michael Newton-akkreditált terapeuta által, vagy egy megfelelő „látó” embernek a megtalálása útján.

Ha a feladatunk megvan, akkor pedig a Joseph Campbell által felismert A Hős Útja szerint (The Hero's Journey, magyarul az Ezerarcú Hős c. könyv, amit David Wilcock a Michael Newton-féle Lelkünk Útjával ötvözve, kiválóan és tömören kifejt The Synchronicity Key. c. könyve első és második fejezetében) érdemes felvállalnunk az áldást, a képességet, amit föntről kaptunk: máskülönben csak a balsors és az enyészet a sorsunk, mely egyébként csak a Hős Útja egy állomása, ahová mindig vissza térünk (ha kell, életeken át), amíg el nem fogadjuk az Égi Meghívás ilyen vagy olyan formában való megmutatkozását saját boldogulásunk és egyúttal, párhuzamosan a közösség java szolgálatának irányában].

A legfőbb probléma ezzel az, hogy - jelen pillanatban legalábbis - ahhoz, hogy bizonyos fokig túlélj ezen a bolygón, pénzt kell keresned. Elő kell teremned az ételre valót, egy bizonyos szinten el kell látnod saját

magad, és ez nagyon nehéz, ha **a pénz megkeresésének egyetlen módja sem hordoz magában értelmet az ilyen képességekkel rendelkezők számára.**

A másik dolog, ami bonyolíthatja a helyzetüket, az a képességük, hogy **tudják mi fog történni a jövőben**, tehát egyfajta prekognitív megérzéssel rendelkeznek. Álmodhatnak például, amelyben megmutatkoznak olyan események, amik az elkövetkező 1, 2, vagy 3 hétben [évben/évtizedben] megtörténhetnek. Ez szinte letaglózó hatással lehet rájuk és nagyon nehéz lehet a számukra, mert nem tudják hová tenni ezeket a tapasztalatokat vagy nem tudják hogyan kezeljék őket.

[Illetve tudjuk a magasabb valóságot és nehézséget okozó egy alacsonyabb, léthazug valóságba beilleszkedni.]

Néha szörnyű tapasztalatokkal járhat egyes ilyen csillaggyermeknél, ha látnak például egy családi barátot, akiről már tudják, hogy másnap vagy a következő héten meg fog halni, valamilyen betegség miatt, vagy baleset éri. Nagyon nehéz számukra ezzel a tudással együtt élni, hogy találkoznak valakivel, vagy megismernek valakit és tudják, hogy milyen események várnak rájuk. Ezzel roppant nehéz együtt élni.

[Azok közülünk, akik már nemcsak exotudatossággal rendelkeznek, hanem volt kegyelemben részük átélni a spirituális megvilágosodásba való bepillantást (szatori, satori), e sorok írójánál ez például hamarabb történt, és megutazták már néhány előző életüket, azoknak azonban semmi nehézséget nem jelent, ha amennyiben pszichológiailag magukban rendbe rakták az illetővel való érzelmi viszonyukat, mert pontosan tudjuk, tudva tudjuk, hogy hova megy utána, hogy lesz újrakezdése, hogy újrakezdés előtt mi lesz neki odafönt (Michael Newton), ill. közülünk sokan tudjuk, hogy nem is olyan jó itt lenni, sokkal jobb odafönt, így inkább örülni kellene, ha valaki végre hazamehet innen, hasonlóan pl. egyes hindu hagyományokhoz. Nekünk azonban, akik feladatnak, angolul „job”-nak érzékeljük az ittlétet, meg kell tanulnunk elfogadni és egészséges mértékben élvezni az ittlétet, bár ami itt van, az mind silány a fenti dolgokhoz képest. Ezért akinek ilyen exotudatosság miatti nehézségei vannak, különösen nagy erőfeszítéseket lehet érdemes tennie a spirituális megvilágosodás felé (merthogy a multiverzumbeli összinkarnációink végcélja úgyis ez, ahogy a Kabbalah is tanítja), ill. megtalálni azt a lélekhivatást (ami egy legtriviálisabbnak tűnő feladattól a leggrandiózusabbig bármit magába foglalhat, ilyen értelemben nincs semmi de semmi silányság vagy dolgok alacsonyabbrendű volta ezen a bolygón), amivel kiteljesedhetünk (lásd Joseph Campbell videóit és még a Christopher Vogler – The Writer’s Journey c. könyvét, ami Campbell főüzenetének tömörített változata, Wilcock tömörítését időben jóval megelőzve, de felül nem szárnyalva, Wilcock-é kiegészíti mindkettőt)].

Aztán van ennek az egésznek egy másik oldala is. Ez pedig **az információ letöltése**. Ezt az egyik kislány a fejbe érkező „**tudásbombának**” [knowledge-bomb] nevezte, és ez bizony sok gyermekkel megtörténik manapság. Készen kapott elgondolásokhoz, koncepciókhoz férnek hozzá ilyenkor, vagyis információt kapnak egy hatalmas méretű letöltés formájában, legjobban talán a tömörített fájlok letöltéséhez lehetne hasonlítani ezt a folyamatot.

Néhányat ezen üzenetek közül képesek „kicsomagolni” és azonnal lefordítani, más részük úgymond **időzárás**, és az így kapott információ segítségével képesek megérteni például egy magasabb szintű fizikát [vagy metafizikát], vagy megérteni a fajok eredetét, **az univerzális spiritualitás természetét**. E miatt aztán rengeteg válaszuk lesz ezekre a kérdésekre, mire iskolába, vagy egyetemre mennek, amik persze nem igazán fognak passzolni a megszokott gondolkodási mintákba.

[Ugyanakkor, mint a filmekből ismert „sleeper cells”, „alvó sejtek”, amikor elérkezik a globális idő, hasznosítani fogjuk tudni ezeket az ismereteket, ill. önmagunk fejlesztésével ezt az időt személyes szinten is megvalósíthatjuk, nem kell semmire sem várni: ahogy a Lucy c. filmben van (2014), aki különleges tudásra tesz szert, az ossza azt meg, annak ez a küldetése egy része (van lélekszintű küldetés és van személyes, személyiségből valamint karmából fakadó megfejlődni való)].

Nem képesek magukba illeszteni mindazt, amit az egyetemen vagy az iskolában tanítanak nekik, mert nem illenek össze azzal. Sokan számoltak be nekem arról, hogy összevesztek a vallásanárukkal az iskolában, mert azt állították, hogy amiket megpróbál megtanítani nekik, azok nem igazak. Vagy amikor a tanár a fajok eredetét magyarázta, akkor elmondták neki, hogy az sem igaz. Tehát folyamatosan konfliktusba bonyolódnak a tanáraikkal, mert ezeken a letöltéseken és a belső tudásuk révén tudják, hogy a tananyag nagy része egyszerűen ostobaság. Szóval hatalmas problémáik adódhatnak ebből.

[Egyesek szerint egyes le-ADHD-zett gyerekek is valójában már rég túl vannak azon lelki szinten, amelyen környezetben tartják őket és amelyen modorral és módon viszonyulnak hozzájuk. A társadalom negatív devianciának érzékeli az exotudatos embert, holott maga a társadalom szenved negatív (évezredes) devianciában.

Spirituális megvilágosodásba való bepillantás esetén pedig, ha nagyon letaglózza ez az élmény ez embert, hajlamos a legjobb barátjuk is legyógyszereztetni pszichiáterrel, mert nem képesek felfogni, hogy mi történik, egy ilyen élményt átélő ember pedig nincs képességében önmaga asszertív megvédésének azokban a pillanatokban-órákban-hetekben, és az ilyen gyógyszerek végérvényesen el tudják venni az ilyen áldott betekintés lehetőségét – konkrét, közeli esetről beszélünk.

Egyébként jellemzően az ilyen érzékeny gyerekek, akikről Mary beszél, „negatív” értelemben is nagyon érzékenyek, tehát nagyon könnyen elkallódhatnak ebben az elkallódásra folyvást ösztökélő társadalomban. Erre sajnos a bezárkózás csak átmeneti megoldás lehet a megerősödés idejéig, azután/amellett a hosszabb távú megoldás a megerősödés, és a világ örültségének (ahogy Eckhart Tolle hívja) való elfogadása és a rezisztencia kialakítása lelki, gondolati, érzelmi és testi szinten.]

Tovább folytatva, még néhány más dolgot említenék. Előfordul, hogy olyasmit is képesek látni, amit mások nem. Például lebegő fénygömböket. Emlékszem egyszer egy úriember az mondta nekem, „Mary, néha, amikor beszélsz, egy kék fénygömböt látok a fejed felett. Mit csinál az ott, mit jelent ez, és miért látom én egyáltalán ezt?” Szóval **képesek különböző alakokat érzékelni, nem-fizikai formákat és ehhez hasonló jelenségeket. Felvillanó fényeket maguk körül**, és eközben érznek egyfajta jelenlétet is a közelükben. Ehhez hasonló jelenségek egyre gyakrabban fordulnak elő. Minél többször kerülnek kapcsolatba különböző intelligenciákkal, és minél inkább **otthonosan érzik** magukat ezen interakciók során, **megtanulják elfogadni** azokat. Minél inkább **nyitottak** erre, annál több **megértést** fognak találni ebben. Sokszor, amikor azt kérdezik tőlem, Mary, mit kezdjek ezzel, mit jelent ez a számomra, azt szoktam válaszolni, hogy talán itt lenne az ideje számodra, hogy **elkezdj kérdéseket feltenni**, amikor ilyesmi történik veled. Ha ilyen tapasztalatod van, mondjuk valamilyen jelenlétet érzel a szobában, akkor kérdezd meg tőlük, **„kik vagytok, miért léptek kapcsolatba velem”**, és aztán figyelj az elmédre és a szívedre is, hátha érkezik válasz. Mert ez így működik valójában. Minél kevésbé érzel félelmet ilyenkor, annál gördülékenyebben képes kibontakozni ez a fajta kommunikáció, és így egyre többet és többet leszel képes megérteni és felfogni abból, hogy mit is jelent ez a számodra. Mert tulajdonképpen egy bizonyos szinten mindez már ismerős neked, hiszen benned vannak ezek az ismeretek.

[A félelem a sötét erők eszköze. Összezavar és megoszt, nemcsak embereket, hanem intrapszichésen is: a lelket és az elmét, a szívet és a fejet. Ezért már csak elsőszámú stratégiai és egyben taktikai lépésként is, érdemes megtanulni felvenni a „nem vagyok hajlandó félni” hozzáállást, mert ezzel egyrészt szó szerint fizikailag etetjük a félelemreaggással táplálkozó negatív entitásokat, akik kísérhetnek minket meglátogató lényeket, másrészt felhasználó ellenünk. Persze többségünknek földönkívüliekkel kapcsolatban az első reakciónk a félelem, az üss vagy fuss reakció (nem biztos, hogy mindig az utóbbi a választandó). Egyúttal csakugyan, többnyire a jószándékúaktól is félünk. Nehéz a félelem állapotában „beletekinteni” szívünkbe, hogy vajon mit érzünk, mert a félelem az egy érzelem, nem érzés: az érzelem az gondolat által generált érzés (számos a társadalom által pozitívnak elkönyvelt érzelem is ilyen, ál, lásd Eckhart Tolle). Ha többször kapunk látogatást, és nem keletkezi semmi bajunk, akkor megrizskírozhatjuk megpróbálni, hogy nem félünk és egyszerűen tudomásul vesszük, hogy jelen vannak, nem kértek ugyan engedélyt de végül is eddig nem bántottak, és így kicsit jobban a tényekre figyelve több esélyünk van kapcsolódni a szívünkhöz, hogy vajon mit akarnak. Legtöbbször üzeni, felhívni valamire a figyelmünket, többnyire valamire, ami a lelkünkkel, feladatunkkal kapcsolatos, így ha saját magunktól is foglalkozunk ezek kutatásával, azzal rásegíthetünk a megértésre].

És most pedig térjünk rá a fizikai hatásokra.

Hogyan tudunk mi csillaggyermek közös nevezőre jutni ezzel a világgal? Mi jellemez minket ezügyben?

A különbözőség és a másság érzése, vagyis amikor **nem tudsz kapcsolódni ahhoz, amit a legtöbb ember fontosnak, vagy érdekesnek talál**. Először is tanuld meg elfogadni, hogy te másfajta vagy, és hogy ez teljesen rendben lévő dolog. Semmi rossz nincs abban, hogy másnak érzed magad. Amikor pedig mások ítélkeznek feletted és azt mondják, „te másfajta vagy”, hát az legyen ő bajuk, ettől még nem kell, hogy mindez a te problémád legyen. A különbözőséged elfogadása és annak belátása, hogy te másképp látod a világot, végül is segíthet neked abban, hogy hogyan kezeld ezt a helyzetet. Ez sokkal hasznosabb, mint harcolni ellene vagy megpróbálni mégis csak belepasszolni abba a dobozba, amibe szeretnének téged beletuszkolni, hogy úgymond „normális” legyél. Akkor inkább meg se próbáld! Úgy értem, hogy ettől még ezen a 3 dimenziós bolygón kell továbbra is tevékenykedned, gondoskodnod kell magadról, és biztosítanod kell a megélhetésedet, de ha emellett elfogadod, hogy te másfajta vagy, akkor ennek a különbözőségnek nem feltétlenül kell problémát jelentenie a számodra.

Ezzel kapcsolatban fontos tudnod, hogy **szerte a világon mindenütt élnek olyanok, akik hozzád hasonlóak és pontosan ugyanígy éreznek**. Ez egy olyan dolog, amiről általában nem szoktak beszélni az emberek, mert félnek attól, hogy másnak tartják őket. Nem kell ezeket az érzelmeket mindenkivel megosztanunk, de jó tudni róla, hogy mások is élnek ezen a bolygón, akik olyanok, mint te.

Ha **érezni akarod ezt a kapcsolódást és elfogadod magadban ezt a különbözőséget**, az egy jó dolog. **Találhatsz másokat, akik hozzád hasonlóan éreznek**.

Ez is része annak, amiről a munkám szól. **Összekapcsolni azokat az embereket a bolygón, akik ugyanígy éreznek**. Akik mindig másnak érezték magukat, akik úgy érezték, hogy azért vannak itt, mert valamit tenni akartak, **valami pozitívat tenni ebben a világban. A másságukat jó dolgok szolgálatába akarják állítani**.

Tehát az első lépés ennek az elfogadása és hogy ne harcolj ellene, és ne bizonygasd magadnak vagy másoknak, mert senkinek sem kell bizonygatni semmit. **Az elfogadással megváltoztatod a rezgésedet egy olyan szintre, amellyel már képes vagy élni és munkálkodni, és másokkal együttműködni.** Nagyobb önbizalmad lesz, kevésbé fogod kívülállónak érezni magad és kevésbé érzed majd azt muszájnak, hogy beilleszkedj, mert valójában egyáltalán nem kell.

Élhetsz a világban anélkül, hogy beleillenél az elfogadott normákba, és mégis jól érezheted magad, megnyílhatsz mások előtt, és önmagad lehetsz. Mert ez az, amiért szerintem mindannyian megszületünk.

Mi a legfontosabb üzeneted számunkra?

A legfontosabb, hogy felismerjük azt a tényt, hogy nagyon sok ember aggódik a bolygó állapota miatt és azért, ami ezen a bolygón történik. A legtöbben talán egyetértenek abban, hogy jelen pillanatban itt káosz uralkodik, sokkal inkább, mint bármikor ezelőtt korábban. Ez egy olyan érzéssel is jár, amiben nagyon nehéz fenntartani a reményt, hogy szép jövő várhat az emberiségre. Jelenleg úgy látszik, éppen elpusztítjuk a bolygót, vagy legalábbis azok, akik elég kapzsis és mohók és nagy hatalommal rendelkeznek és arra használják mindezt, hogy ellenőrzésük alatt tartsák a bolygót, és rajta az egész emberiséget. Úgy tűnik, hogy a változás csaknem lehetetlen, és nem tudjuk megfordítani a dolgok menetét.

Nagyon fontos megértenünk, hogy ezek a gyerekek, a csillaggyermek, akik számításaim szerint az elmúlt közel 100 évben érkeztek, minden egyes generációval egyre tudatosabbak lettek és lesznek, egyre inkább tudatába kerültek saját szupertudatos énjüknek és ezzel kialakított kapcsolatuk is egyre szorosabbá vált. Ami a csodálatos bennük, hogy **rendelkeznek bizonyos képességekkel.** Elmondták nekem, hogy a kozmosz eltérő szegleteiből érkeztek, és képességeiket azért kapták, hogy segítsenek visszaállítani a Föld bolygót egészséges állapotába.

Tehát az emberiségnek, mint fajnak van jövője ezen a bolygón.

Az emberiség számára ezt egyfajta **generációs frissítés** hozza el [hardware and software update és upgrade], amire nagy szükségünk van ahhoz, hogy megértsük, hogyan tudunk **egy fajként, egy közös tudatosságként működni, hogy kapcsolódni tudjunk a saját eredetünkhöz, a csillagokból való származásunkhoz.** Ezzel a tudatossággal aztán hogyan tudunk meggyógyulni, és továbbhaladni azon az úton, amelyen haladva nem pusztán megemeljük a frekvenciánkat, hanem a tudatosságunkkal egy olyan szintet érünk el, ahol már kapcsolatba tudunk lépni a kozmikus szomszédainkkal, csillagszomszédainkkal, és csillagcsaládjainkkal.

A gyerekek lesznek a tanítóink ezen az úton, és ezt az embereknek nagyon nehéz lesz elfogadniuk, hogy miközben nekünk törődni és gondoskodni kell róluk, aközben valójában ők fognak tanítani minket. Meg fogják tanítani nekünk, hogyan működik ez a Mátrix, vagyis a többdimenziós valóság. Ha képesek leszünk meghallani, amit ezek a gyerekek mondanak nekünk, és megfogadjuk a tanácsaikat, képesek leszünk mindent megváltoztatni magunk körül, még hozzá olyan módon, amit jelen pillanatban talán még elképzelni sem tudunk.

Ezek a gyerekek **tudatában vannak, hogy mit kell tennünk azért, hogy meggyógyítsuk a bolygót és az emberi fajt,** és hogy megértsük a saját lehetőségeinket, képességeinket.

Egy 9 éves kislány mondta nekem, Mary, az emberi lények nem ismerik fel, milyen csodálatosak is valójában, de első lépésként el is kell hinniük mindezt. Túl kell tehát lépniük a régi programokon [paradigmákon], a régi programozáson, ami elhitette velünk, hogy nem vagyunk elég jók, hogy nem tudunk megtenni bizonyos dolgokat, hogy amiatt lenne lehetetlen a számunkra, hogy magunk elhozzuk a változást, mert azok, akik a hatalomban ülnek, azok birtokolnak minden lehetséges hatalmat.

Az egyedüli ok, amiért náluk van a hatalom az, hogy mi odaadtuk nekik [és sok kis döntésünkkel folyton ott tartjuk]. Csak azért övük ez a hatalom, mert mi félünk tőlük, és mert egyszerűen a félelmeken alapuló programozást erőltették ránk. Ha fel tudnánk emelkedni ebből a félelemből és felül tudnánk emelkedni azokon az üzeneteken, amik ehhez az alacsonyabb frekvenciához tartoznak és át tudnánk váltani egy másik, magasabb frekvenciaszintre, akkor fel tudnánk ismerni végre, mire is vagyunk mi igazán képesek és többé semmi hatással nem lennének ránk ezek a régi programok.

[Ahogy a Csillagok Háborújában fogalmazzák, amely film *Joseph Campbell* mitológiai kutató szerint a mai modern civilizáció mítosza, hogy a „félelem ettől a támaszponttól, ez fogja kordában tartani az embereket” (nem a Rendszer tényleges ereje vagy fegyverrendszere).]

Egyszerűen kikerülnénk a hatáskörük alól, nem esnénk többé az irányításuk alá és pontosan ez az, amit ezek a gyerekek elmondanak nekünk. Azt üzenik, hogy meg tudjuk csinálni és **nem kell többé a régi [életellenes] parancsok és rendelkezések szerint élnünk**. Hogy létezik egy híd, ami átvezet minket ebbe az új paradigmába. Ők részét képezik ennek a segítségnek, mert képesek kimondani, ha a dolgok nem igazak, elmondják nekünk a hazugságokat.

Nagyon sokuk fejlett telepatikus képességgel rendelkezik. Meg tudják mutatni, hogyan gyógyítsunk, és hogyan használjuk a tudatunkat, hogy kapcsolatot teremtsünk. Én úgy gondolom, mindannyiunkban megvan az asztrális utazás, a bilokáció képessége, vagy hogy képesek vagyunk használni a fénytestünket (tudatunkat), mint egy járművet, hogy elutazzunk más helyekre. Ez nem tudományos fantasztikum, mert a tudatunk valójában képes erre. Távolba látás (lásd The Farsight Institute, mely az amerikai hadsereg részére dolgozott ezzel), asztrális utazás... és ez csak kis része annak, amire képesek vagyunk. És valóban eljuthatunk a csillagokig.

Úgy gondolom, hogy a gyerekek jelentik a fényt az alagút végén. Segítenek minket most abban, hogy képesek legyünk felemelkedni a régi, korlátozó paradigmából az abszolút szabadság állapotába. Azt hiszem, hogy talán ez lenne a legfontosabb, amit a mai mondandómmal szerettem volna kifejezésre juttatni.

Nagyon köszönöm Mary, igazi megtiszteltetés, hogy beszélhettem veled. Remélem, sokak lelkének javára válik.

Nagy örömömre szolgált, Bálint. Köszönöm szépen.

Néhányunk úgy érzi, hogy megosztani valónk van a világgal, annak érdekében, hogy lehetővé tegyük, hogy együtt létrehozzuk az Új Földet.

Ez valószínűleg része a te megbízatásodnak, vagy küldetésednek, hogy részese legyél ennek a mozgalomnak és bátorítsd az embereket az információiddal.

Ha téged érdekel, hogy milyen voltál előző életedben, írd a Kapcsolat menüpontban, és egy regressziós utaztatás során, amit én csinálok, meg tudjuk nézni.